

2. Zarzut drugi dotyczy tego, że decyzja jest obciążona naruszeniem prawa, ponieważ komisja odwoławcza pozwanej dokonała błędnej wykładni właściwych ram prawnych i niewłaściwie zastosowała parametry wymagane dla przyjęcia wspólnej metodologii podziału kosztów redysponowania i zakupów przeciwnych dla regionu wyznaczenia zdolności przesyłowych Core.
3. Zarzut trzeci dotyczy tego, że decyzja narusza zasadę dobrej administracji i obowiązek uzasadnienia oraz nie spełnia obowiązków prawnych spoczywających na komisji odwoławczej pozwanej jako na instancji odwoławczej.
4. Zarzut czwarty dotyczy tego, że decyzja jest obciążona naruszeniem prawa, ponieważ komisja odwoławcza pozwanej dokonała błędnej wykładni i zastosowania art. 3 rozporządzenia⁽¹⁾, jak również postanowień i zasad prawa Unii dotyczących języków, w jakich pozwana jest zobowiązana wydawać swoje decyzje, w szczególności art. 342 TFUE, art. 3 ust. 3 TUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 44 ust. 1 rozporządzenia w sprawie ACER⁽²⁾, zasady pewności prawa i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz.U. 2019, L 158, s. 54).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/1222 z dnia 24 lipca 2015 r. ustanawiające wytyczne dotyczące alokacji zdolności przesyłowych i zarządzania ograniczeniami przesyłowymi (Dz.U. 2015, L 197, s. 24).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, P 17, s. 385), ostatnio zmienione przez rozporządzenie Rady 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. 2013 L 158, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/942 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Dz.U. 2019, L 158, s. 22).

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2021 r. – Schenk Italia / EUIPO – Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (AMICONE)

(Sprawa T-474/21)

(2021/C 382/46)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Schenk Italia SpA (Ora, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Caneva i M. Lucchini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella (San Pietro in Cariano, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy AMICONE – unijny znak towarowy nr 11 005 725

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie R 2885/2019-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

- ustalenie i orzeczenie, że unijny znak towarowy AMICONE nr 11 005 725 nie stanowi przywołania ChNP „Amarone della Valpolicella” w rozumieniu art. 103 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013⁽¹⁾ i nie wchodzi w zakres żadnej z pozostałych podstaw nieważności, bezwzględnych lub względnych, podnoszonych przez Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella, w związku z czym jest ważny;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella i ewentualnie innych interwenientów.

Podniesione zarzuty

- Błędne wskazanie istotnej części ChNP „Amarone della Valpolicella” dla celów zastosowania art. 103 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- Błędne zastosowanie art. 103 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1308/2013 w kontekście oceny przywołania ChNP przez sporny znak towarowy;
- Błędne zastosowanie art. 95 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 w związku z art. 27 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/625;
- Znak towarowy AMICONE nie wchodzi w zakres żadnej z pozostałych podstaw nieważności, bezwzględnych lub względnych, podnoszonych przez Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. 2013, L 347, s. 671)

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2021 r. – Glaxo Group / EUIPO – Cipla Europe (Kształt inhalatora)

(Sprawa T-477/21)

(2021/C 382/47)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Glaxo Group Ltd (Brentford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci T. de Haan i F. Verhoestraete)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Cipla Europe NV (Antwerpia, Polska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Trójwymiarowy unijny znak towarowy (Kształt inhalatora) – unijny znak towarowy nr 2 179 562

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 maja 2021 r. w sprawie R 1835/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami skarżącego poniesionymi przed Pierwszą Izbą Odwoławczą Urzędu.